

Minnesruna | Sven-Åke Selander

Till minnet av Vagner Lund

Vagner Lund saknas bland oss som en engagerad medarbetare inom den internordiska forskningen kring psalm och sång under många år. Som sekreterare inom forskarnätverket *Nordhymn* hade han länge ansvar för det administrativa och verkställande arbetet kring seminarier och forskardagar. Som tidigare ordförande i *Nordhymn* hade jag förmånen att vid min sida ha en genuint kunnig sekreterare som inte var rädd för att ta på sig en sekreterares olika uppgifter med ansvars känsla och plikttröhet. Han uppmuntrade men var samtidigt inte rädd för att säga sin mening om han inte kunde hålla med.

En stor insats för att hålla samman intresserade och främja hymnologisk forskning och utveckling gjorde han som redaktör för tidskriften *Hymnologiske Meddelelser*. Han förmedlade manus till tryck och program för seminarier och konferenser. Han höll kontakt med forskningsinstitutioner och deltog i arbetet med forskningsansökningar och redovisningar. Vagner var emellertid inte enbart organisatör och redaktör. Han var mån om att det yttre omgivande sammanhanget kring psalm och sång fick uppmärksamhet. Psalm och sång skulle inte enbart framstå i forskningen som något för sig självt utan som något som var en del av ett större sammanhang där forskningsresultaten bidrog till helheten, till det kontextuella sammanhanget.

Jag och min hustru lärde känna Vagner och Bodil Lund som engagerade och aktiva personer så länge deras hälsa tillät, Vagner med sitt stora bibliotek och sitt intresse för sin jylländska barndomskultur och Bodil med sina rika erfarenheter som sjuksköterska från medicinskt och socialt arbete nationellt och internationellt. Vi besök i deras hem kunde vi finna många exempel på kontakter med bred musikalisk och litterär kultur. Till jul bidrog Vagner så länge han orkade med egna väl utarbetade julbrev, gärna försedda med egna teckningar och dikter.

Den internordiska hymnologiska forskningen är Vagner Lund stort tack skyldig.